

[Lone Dybkjær]

snakker jeg naturligvis slet ikke CO₂-afgifter og den slags ting; det kunne ikke falde mig ind.

Jeg har kun få bemærkninger til det konkrete. For det første vil jeg godt kvittere for, at regeringen i oversigten over aktuelle initiativer giver adgang til minoritetsindskud i kommercielle aktieselskaber med private. Herved har vi måske fået afsluttet den diskussion og har så fået mulighed for at skabe en vis udvikling på dette felt. Jeg ser frem til, at vi kan få en konstruktiv lovgivning på dette område til efteråret.

Jeg vil også godt kvittere for, at vi skal have et friere sygehusvalg. Jeg er for det første ikke helt sikker på, at jeg er enig med regeringen i, at det nødvendigvis er spørgsmålet om lægelig begrundelse, der skal være udløsende for egenbetaling. På den anden side synes jeg faktisk, det er noget, vi skal lade amterne finde ud af. Det må amterne klare, og en væsentlig grund til det er, at amterne har administrationen af sygehusvæsenet, derfor skal de også finde ud af det. Med andre ord: vi skal lægge nogle overordnede kriterier for det, og amterne skal sådan set ordne det indbyrdes, sådan at der er et frit sygehusvalg. Det er ikke rimeligt, som det er i dag.

Jeg skal slutte – min taletid er også udløbet – med at spørge, hvad i himlens navn man mener med indtægtsgivende forskningsevne på side 2 i oversigten over aktuelle initiativer. Det er »en ny virksomhedstype – indtægtsgivende forskningsevne – til fremme af forskningssamarbejde mellem offentlige institutioner og fonde, hvorunder statsinstitutionerne kan medfinansiere forskningsprojekter af fælles interesse«. Det virker ikke som det mest afbureaukratiserende, jeg har læst i min tid, men det kan være, at finansministeren ved den eller senere lejligheder vil kunne give mig en forklaring på, hvad det er for en net lille knopskydning, der her foretages på det statslige system.

Formanden:

Jeg skal bemærke, at vi tidligere har været enige om, at folketingsmedlemmernes kompetence er så stor, at de ikke behøver at påkalde sig himlens eller andre magters hjælp.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at kvittere for moderniseringsredegørelsen, som jeg synes indeholder mange gode og rigtige overskrifter. Da den kun

er på 17 sider, er det klart, at de enkelte overskrifter ikke kan være lige meget uddybet, men jeg synes, der er en rigtig signalvirkning i det, der siges i de enkelte overskrifter.

Det, det efter min mening handler om, er, at vi har fået et velfærdssamfund, som vi alle er både glade for og stolte af, og det ønsker vi at bevare, men jeg tror faktisk kun, man kan bevare et velfærdssamfund ved at forny det. Hvis man ikke hele tiden er parat til en fornyelse, vil der let ske degenereringer.

Vi er løbet ind i et par problemer, som man er nødt til at forholde sig til. Det ene er, at vi har et velfærdssamfund, som vi ikke fuldt ud magter at finansiere. Især i 1970'erne fik vi oparbejdet nogle ganske betydelige underskud, men også i år må vi erkende i hvert fald et underskud på 30 mia. kr. Noget tyder på, at det oven i købet bliver større, det endelige tal kender vi jo ikke, men efter avisomtalen at dømme bliver det mere end de 30 mia. kr. Det bliver man nødt til at forholde sig til og stille spørgsmålet: Kan vi bevare velfærdssamfundet gennem nogle omstillinger og fornyelse, så vi får pengene til at passe? Det er det ene problem, vi er nødt til at tage alvorligt.

Det andet problem er, at vi må erkende, at samtidig med, at vi har udbygget velfærdssamfundet op gennem 1970'erne og 1980'erne, har vi fremmet en – skal vi kalde det passiviseringslinie, som ikke er menneskeværdig. Det betyder, at vi må have en aktivlinie ind, og det tror jeg kun vi kan få, hvis vi får fremmet det, jeg vil kalde ansvarssamfundet. Vi skal tilrettelægge nogle ydre rammer, så hver enkelt føler et større ansvar for fællesskabet. Det betyder igen, at det er nødvendigt, at man så også får øget valgfrihed.

Jeg tror, at man hele tiden må lade fornyelsen ske ud fra familien, så den enkelte familie får flere valgmuligheder og får større ansvar for at tage vare på det, man bredt kunne kalde pasningsområdet. Jeg synes, det er rigtigt, hvad der siges på side 5 i redegørelsen om daginstitutionsoverordnede, hvor regeringen vil arbejde for, at der indføres forældrebestyrelser, bloktilskud, bedre mulighed for deltidsordninger og alternative pasningsordninger.

Det lever op til det, jeg forstår ved ansvarssamfundet, at man ikke alene tænker ud fra en institutionsløsning, som har vist sig både dyr og på flere områder passiviserende. Vi får derved